

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi S.A.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu w sprawie o sygn. I ACa 1793/25,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2026 r.,

- 1. umarza postępowanie;**
- 2. nakazuje Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu zwrócić na rzecz skarżącej kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem uiszczonej opłaty sądowej od skargi.**

UZASADNIENIE

S.A. (dalej: „skarżąca”), zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, pismem z 20 lutego 2026 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 7 maja 2026 r., wniosła o stwierdzenie przewlekłości postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu, I ACa 1793/25.

Pismem, które wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w Poznaniu 16 marca 2026 r., skarżąca cofnęła skargę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Przedmiotowa skarga dotyczy postępowania cywilnego prowadzonego przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I ACa 1793/25, a zatem odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy k.p.c.

Stosownie do art. 397 § 3 k.p.c., w postępowaniu toczącym się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, a zatem również art. 391 § 2 k.p.c., który na wypadek cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji nakazuje sądowi drugiej instancji umorzyć postępowanie orzec o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Mając powyższe na względzie, wobec cofnięcia przez skarżącą skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania, Sąd Najwyższy na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, umorzył postępowanie wywołane skargą. W pkt 2 orzeczenia Sąd Najwyższy orzekł o zwrocie na rzecz skarżącej kwoty 200 zł uiszczonej przez nią tytułem opłaty od skargi.

[K.O.]

[a.]